

În pragul poeziei

Andreionthepoetry

Stau smerit în 'naltul poeziei prag
Și, de jos, eu vă salut pe toți cu drag:
Pe voi, prieteni vechi de când am dispărut,
Dar și pe cei noi, ce nu i-am cunoscut!

Doar resorturi interioare m-au făcut
Să fiu lipsă dintre voi atât de mult...
V-am dus dorul, însă uneori, pitit
În cămara inimii, eu v-am citit,

Știind că mult departe n-am să pot să stau
Și, la schimb, bucăți de suflet am să dau,
Cum și voi trimiteți libere-n eter
Inimi dezvelite de al lor mister...

Suntem toți mici cuante într-un Univers
Care se încheagă dintr-al nostru vers...

Cu Speranța-n suflet că voi fi-nțeleș,
Eu țin tuturor acum să mulțumesc!